

نگرش بر جنگ تالبان

نویسنده : دکتر بصیر کامجو

پس از حمله اعراب یا تازی ها، سیر رشد فرهنگی، ادبی و فلسفی فرهنگ غنامند و سخت جان ایران قدیم در کل و بویژه بخش ایران شرقی یا " خراسان "، تا پیدایی و خود فرمانی نخستین سلسله‌های بومی گروه های خراسانی گُند و گُندتر شد.

استیلاي ستمگستر حاکمیت سیاسی " امویان عرب " و فرماندهان مهاجم آنها در برابر رشد فرهنگ پر بار و تکامل پسند و تمدن پرور این سرزمین نور، روشنی و خرد با قساوت و سنگین دلی گسترش می یافت .

قشون مهاجم بنای حاکمیت خود را ، در ایران شرقی یا خراسان بر پایه خون ریزی ، برده سازی ، سرکوب خونین میهن پرستان ، جمع آوری مال و تصاحب دارایی های مردم بومی ، بدست آوردن غنیمت ، جزیه گیری ، ظلم و ستم ، تنفر و انزجار ، بالا بردن قیمت های اجباری غله و امتعه و کالاهای بازار، تعیین مالیات سنگین ، تطبیق سیاست فقیر سازی مردم ، نابودی زبان فارسی ، ادبیات و فرهنگ باستانی این سرزمین استوار کردند .

مردم خراسان که از سیاست ستمگستری تازی های اموی در سرزمین معارف پرور و صلح خواه خویش بجان آمده بودند در چنین شرایط آزادی گُش و اسارت آور برای حصول استقلال ، آزادی سیاسی و فرهنگی کشور خویش با یک جنبش بیسابقه استفاده عظیم کردند.

ابومسلم خراسانی نماد خود ایستایی و خود فرمانی ملی ایرانیان است. اوزنجیر هـای زنگار گرفته دشمنان و افسرگرا و جافی را درید . و با الهام و انگیزه از تاریخ پرافتخار نیاکان خویش بار دیگر درفش کویانی را بر فراز ایران شرقی ویا خراسان زمین برافراشت .

ابومسلم خراسانی دودمان ستمگر بنی امیه را از اریکه قدرت به زیر کشید . عظمت کار ابومسلم خراسانی را وقتی بهتر خواهیم فهمید که بدانیم هم او دستور داد صد هزار تن و بقولی دیگر ششصد هزار تن از تازیان بنی امیه گردن زده شوند . و بدینوسیله انتقام ملت ایران را از دستگاه ظلم آنان گرفت."

در 19 سالگی قدم به میدان سیاست گذاشت ، او ماهیت استبدادی دولت ستمگستر امویان عرب را خوب می شناخت . شیون و ناله توده های ملیونی مردمان خراسان را با گوش شنوایی احساس اخلاقی خود می شنید.

و با دیده بصیرت عقلانی می اندیشید که تا چه اندازه مردم ازوالیان و حاکمان جبار عرب به ستوه آمده بودند و عذاب می کشیدند و ظلم و بیداد آنانرا در گوشت و پوست خود حس میکردند .

از تجاوزات نظامی و بیم دولت و تاراج دارایی خود بجان رسیده بودند . و آنانیکه اسلام آورده بودند از تبعیض محرومیت برتری جویی ، و تبعیض عرب بر عجم و همچنان از سنگینی مالیات و مظالم عمال اموی متنفر و بیزار بودند .

بعد از قتل ناجوانمردانه ابو مسلم خراسانی سالار شهدای راه عزت و شرف و آزادی از جانب خلیفه عباسی (عرب) ، رهبران رزمی و سیاسی ایران بزرگ در کل و مردم ایران شرقی یا خراسان زمین بگونه ویژه یکی پی دیگری پرچم انتقام خون ابومسلم را بردست داشتند و مبارزات برحق شانرا علیه استیلاء و اجحاف عرب بر افراشتند در خط دفاع از ، آزادی و استقلال ایران ، جنبش مقاومت را قیادت نمودند و در نگهداشت خاک ، ناموس ، میراثهای فرهنگی و زبان خود جانانه ایستادگی کردند سروجانهای شیرین خود را فدای آرمان مقدس نیاکان خویش نمودند ولی سنگرهای خود را نباختند .

بقولی !! رزمندگان وی را به کمیت 100 هزار تن نوشته اند . خیزش و خود ایستایی سنباد علیه حاکمیت عربها نزدیک به هفتاد روز دوام کرد . و در این مدت کوتاه فتوحات بسیار نمود . سرانجام در یک نبرد رویارویی با یکی از سرداران ابوجعفر منصور خلیفه عباسی بنام " جمهور فرزند مرار عجلی " در نزدیکی همدان شکست خورد . 60 هزار تن از رزمندگان آزادی خواه خراسانیان در این نبرد بقتل رسیدند .

گویند آمار کشته شدگان سپاه سنباد آنقدر زیاد بود که تا سال 910 میلادی استخوان های کشته شدگان در آن مکان باقی مانده بود .

این جنبش ثبوت دیگری بوجود روحیه عصیان در مردم خراسان است . بقولی قیام کنندگان مراتب انزجار و بد بینی خویش را مقابل عمال حاکمیت ستمگستر عرب نشان دادند . و با بیل و تبر و عشق سرشار به میهن خویش علیه مهاجمان عرب به نبرد آماده شدند . استادسیس بر قسمتی از شهرهای خراسان دست یافت و آنگاه متوجه مرورود شد .

امید و اریم که میراث داران و هم‌تباران ابومسلم خراسانی و طاهر فوشنجی ، تاریخ 22 سنبله ، سال روز اعلام آزادی و استقلال سرزمین خراسان از سیطره عربها را ، همه ساله با سر بلندی و غرور و افتخار تجلیل بعمل آورند .

جنبش آزادیخواهانه مردم ایران بویژه خراسانیان ، و انهدام یک امپراتوری بزرگ جهان ، توسط ابو مسلم سپه سالار ایران بزرگ ، ابوسلمه ، سنباد ، استاد سیس و طاهر فوشنجی و دیگر رهبران نجیب خراسانی و سایر مردمان تحت سلطه عربها را الهام بخشید ، تا در مبارزات حق خواهی و ابراز وجود ، شجاعانه بپا خیزند مقاومت کنند و به جنبش خود فرمانی ملی کشور های تحت سلطه عرب تحرک تازه بخشند .

چنانچه با الهام از جنبش ابومسلم خراسانی « اسپانیا » در سال 755 میلادی « مراکش » در سال 788 میلادی ، و علاقه های شاخ افریقا در سال 800 میلادی ، « مصر » و « شام » در سال 877 میلادی یکی پی دیگری به استقلال خود دست یافتند .

